

kmetih želel, da bi se njegov sin tudi nemškega jezika naj ga učil, dá po učitelju posebej v tem jeziku podučevati; al nihče naj ne tirja, da bi se zavoljo enega ali dveh morali vsi drugi otroci po nepotrebnem z nemščino ubijati in dragi čas zgubivati za druge mu tako kervavo potrebne vednosti.

Radosni tudi beremo v 46. listu „Novic“ iz Gorice, da so imeli v ondašnji normalki, pod predsedništvom šolskega nadzornika g. dekana J. E. Mozetiča, veliko učiteljsko konferenco, h kateri so bili menda vsi ljudski učitelji goriske nadškofije povabljeni. Na dnevnem redu je bil nov učni načrt za goriško-gradiškansko ljudsko šolo poslan od teržaškega na mestništva. Nasledek pretresovanja je bil, da je menda uni „kulturi“, ki jo nekteri za edino vladarico čislajo, za vselej odklenkalo. Sklenilo se je namreč, poslani načrt koj vpeljati. Po tej učni osnovi se tedaj umakne nemščina narodnima jezicoma in neha popolnoma biti učni jezik v goriško-gradiških šolah; učila se bo le kot predmet po 4 in 5 ur na teden v III. in IV. razredu glavnih fantovskih šol; iz deklških in vseh farnih šol je za vselej odpravljena. G. dopisnik pravi, da se ta važni načrt opira na skušnje, katerih si je bil šolski svetovavec g. Pavišič o priložnosti, ki je lani ondašnje šole obiskoval, prepolno torbico nabral, ter pravi: „Slava g. Pavišiču, slava goriskemu učiteljstvu!“

Slišali smo enkrat, da se bo tudi pri nas marsikaj preuredilo v ljudskih šolah; toda zdaj je zopet vse tiho, in učitelji delajo vsak po svoji dobri ali slabi navadi, kakor jim je drago. Bolje bi bilo, da bi mi, ki smo na sredi Slovenije, kazali sosedom pot, kakor pa da jo drugi nam kažejo.

Iz Ljubljane. V nedeljo zvečer 24. nov. je napravila čitavnica svojo prvo „besedo“, pri kateri je nje predsednik čast. gosp. mestni predstojnik Mihael Ambrož pozdravil družbenike s preserečnim govorom. Dokazal je, da je človek iz dvojne nature: telesne in dušne; pa ima tudi dvojne potrebe — materialne in duševne — da potrebuje tedaj dvojnega razsvitljenja: materialnega in duševnega. — da duševno razsvitljenje napreduje naj krepkeje tam, kjer je ustanovljeno na narodni podlagi. — in se razširja naj bolj tam, kjer se opira na združene moči i. t. d. — (Tudi naše ljudske šole naj bi se ravnale po teh zlatih resnicah.)

Premembe v učiteljskem stanu.

Za začasne učitelje pridejo g. g.: Janez Juvanc iz Lašič na Unice, — Albin Hofbauer z Unice v Lašče, — Janez Novak iz Boštanja v Čermošnice, — Florijan Kaliger iz Čermošnic v Boštanj, — Janez Poženel iz Dobrepolj v Černi Verh pri Idrii, — Janez Gantar, pot. priprav., v Adlešče, — France Adamič, pot. priprav., v Zgornji Tuhinj.

Za podučitelja pride g.: Matija Rant, pot. priprav., v Dobrepolje. Franc Mlakar, zač. uč. v Čermošnicah, se je službi odpovedal.

Imenik visokočast. in čast. g. g. naročnikov. 501. Dr. Andr. Vojska, c. k. sodni svetovavec v Ljubljani. — 502. Greg. Keržič, c. k. državnega pravdnika namestnik v Novem mestu. — 503. Slav. narod. čitavnica v Marburgu. — 504. Slav. narod. čitavnica v Ljubljani.

 Današnjemu listu je pridjan zavitek, kazalo in naročilni list za novo leto.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Millo.